

เรื่องเล่า.....ศูนย์ส่งเสริมงานวิจัย

เสียง...สะท้อน

วันหนึ่ง...ปลายปีที่แล้ว ขณะข้าพเจ้ากำลังนั่งทำงานอยู่ กริ่ง...เสียงโทรศัพท์ในห้องทำงานดังขึ้น เมื่อข้าพเจ้ารับสาย “พี่...ว่างไหมคะ หนูขอปรึกษาหน่อย คือหนูอยากทำงานวิจัย หนูกำลังจะพัฒนาหลักสูตร หนูจะทำให้เป็นวิจัย ด้วยได้ไหม ” ข้าพเจ้าตอบไปว่า “ได้สิ เพราะการพัฒนาหลักสูตร คือการทำงานตามกระบวนการวิจัย กรมฯเค้าจัดอยู่ในพวกวิจัยและพัฒนา หนูก็จะได้ทั้งเทคโนโลยี คือชุดฝึกอบรม และถ้าเขียนรายงานการวิจัยหรือบทความวิจัยด้วย ก็จะได้ทั้งเทคโนโลยีและงานวิจัยในงานชิ้นเดียว ” หลังจากนั้นอีก 2-3 วัน กริ่ง.... เสียงโทรศัพท์ในห้องทำงานดังขึ้น พอรับสาย ปรากฏเป็นเสียง น้องคนเดิมนั่นเอง “พี่ ... หนูมีเหตุขัดข้อง ยังทำเรื่องที่หนูปรึกษาพี่ ให้เป็นวิจัยยังไม่ได้ในปี นี้ แต่หนูยังอยากทำอยู่นะ ค่ะพี่ ” ข้าพเจ้าตอบกลับไปว่า “ไม่เป็นไร พร้อมเมื่อไหร่ก็ส่งโครงการ วิจัยมาให้คณะกรรมการฯ ช่วยดูให้แล้วกัน “ เวลาผ่านไป 1 ปี วันหนึ่งมีโทรศัพท์จากน้องคนเดิม “พี่หนูจะขอส่งโครงการวิจัยที่จะทำปีหน้าให้คณะกรรมการพิจารณาแล้วนะคะ หมาเวลารับเรื่องไปหรือยังคะ ” ข้าพเจ้าตอบว่า “ถ้าเขียนโครงการวิจัยเสร็จแล้วก็ส่งมาได้เลยจ้า.....”

ข้าพเจ้ามานั่งนึกถึงสิ่งที่น้องถามแสดงว่าอาจจะ ยังมีอีกหลายคนที่ไม่เข้าใจ ว่างานวิจัยและพัฒนากับการพัฒนาเทคโนโลยีคืองานเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องทำให้เกิดความเข้าใจให้มากขึ้น ว่าการพัฒนาเทคโนโลยีไม่ใช่งานแยกส่วนจากงานวิจัย และถึงแม้บุคลากร จะยังไม่เข้าใจมาก นัก หากมีความคิดอยาก พัฒนางานในรูปแบบวิจัยอย่างเช่นน้องคนดังกล่าว ก็น่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการพัฒนาให้ เกิดงานวิจัยในองค์กรมากขึ้น แต่จะทำอย่างไรให้คนรู้สึกว่าการวิจัยไม่ใช่เรื่องยาก และไม่ใช้ภาระงานเพิ่มจากงานประจำ นี่คือนิสัยที่ท้าทายในการหาคำตอบต่อไป